

WIECZÓR JANA PAWŁA II

128

Spotkanie w rodzinach i kościołach

luty 2016

GŁOS PAPIEŻA: Z homilii w czasie Mszy św. (Kraków, 13.08.1991 - nagranie): „Jakże aktualne jest to, co pisze Apostoł w Liście do Efezjan: "Nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym zostaliście opieczętowani na dzień odkupienia. Niech zniknie spośród was wszelka gorycz, uniesienie, gniew (...), znieważanie - wraz z wszelką złością (...). Przebaczajcie sobie [nawzajem], tak jak i Bóg nam przebaczył w Chrystusie" (4,30-32). Jakże bardzo to aktualne!”.

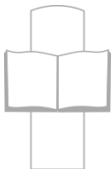
Zapalenie świecy i „Apel Jasnogórski”.

BŁOGOSŁAWIENI, KTÓRZY PRZEBACZAJĄ

PROWADZĄCY: Stoimy u progu Wielkiego Postu w roku szczególnym. Za kilka miesięcy w Krakowie odbędą się kolejne Światowe Dni Młodzieży. Równocześnie będzie to Wielki Post w Nadzwyczajnym Jubileuszowym Roku Miłosierdzia, w którym zostaliśmy obdarowani możliwością przejścia przez Święte Drzwi - Bramę Miłosierdzia. Św. Jan Paweł II tak mówił o tym wielkim darze: „Droga ku Drzwiom Świętym jest prawdziwą pielgrzymką dla tego, kto pragnie zmienić swoje życie i nawrócić się całym sercem do Chrystusa. Przechodząc przez te drzwi, nie należy zapominać, że mają one określone znaczenie. Drzwi Święte oznaczają wejście do nowego życia, które ofiarowuje nam Chrystus” (Rzym, 25.03.1999). „Wejść do nowego życia” może ten, kto przebacza i przyjmuje przebaczenie. Błogosławieni, którzy przebaczą. Prośmy Maryję, stojącą pod krzyżem Chrystusa, aby wypraszała nam tę wielką łaskę.

WSZYSCY: Odmawiają modlitwę *Pod Twoją obronę*, lub dziesiątkę różańca: *Śmierć Pana Jezusa na krzyżu*, i śpiewają pieśń, np. *Ubi caritas*.

JAN PAWEŁ II - NAUCZYCIEL PRAWDY

LEKTOR Z Listy św. Pawła do Efezjan: „Nie zasmucajcie Bożego Ducha Świętego, którym zostaliście opieczętowani na dzień odkupienia. Niech zniknie spośród was wszelka gorycz, uniesienie, gniew (...), znieważanie - wraz z wszelką złością (...).

Przebaczajcie sobie [nawzajem], tak jak i Bóg nam przebaczył w Chrystusie” (4,30-32).

PROWADZĄCY: Św. Jan Paweł II wielokrotnie, w homiliach i encyklikach wracał do tematu przebaczenia ukazując jego miejsce w życiu człowieka i jego moc przemiany serc. Wsłuchajmy się w jego nauczanie.

LEKTOR: Z przemówienia podczas nabożeństwa ekumenicznego (Warszawa, 9.06.1991 - *nagranie*): „Znosząc siebie nawzajem” - mówi dalej List do Efezjan, kreśląc prawdziwy program chrześcijańskiego współżycia Ludu Bożego. Mamy postępować "z całą pokorą i cichością", a także "z cierpliwością". Jednak to zaledwie pierwszy, łatwiejszy punkt programu napisanego dla chrześcijan. Czytamy bowiem: "Znosząc siebie nawzajem w miłości" (Ef 4,2). "Znosić się (...) w miłości" znaczy więcej niż tylko tolerować. "Znosić się w miłości" to także usiłować zrozumieć; zrozumieć, by wybaczyć; "znosić się w miłości" to również akceptować, czuć się wewnątrznie bliskim, chcieć przebywać we wspólnocie, poczuwać się do wspólnoty, to spieszyć, by wspierać, to chcieć współpracować i współtworzyć”.

WSZYSZYCY: Po chwili ciszy śpiewają pieśń, *np. Panie przebacz nam.*

LEKTOR: Z rozważania w czasie Apelu Jasnogórskiego (Częstochowa, 19.06.1983 - *nagranie*): „Coraz częściej na ustach Kościoła, postawionego pośród wielkiej rodziny ludzkiej, pojawia się słowo „pojednanie”. Chrystus bowiem, jak mówi święty Paweł, pojednał nas z Bogiem „w jednym ciele przez krzyż, w sobie zadawszy śmierć wrogości” (Ef 2, 16). W tym roku, słowo to wróciło z nową siłą. Krzyż Chrystusa wzywa nas do pojednania z Bogiem, otwiera do Niego przystęp wszystkim ludziom. Równocześnie droga do pojednania z Bogiem prowadzi poprzez pojednanie z ludźmi”.

WSZYSZYCY: Pozostają w ciszy

LEKTOR: Z przemówienia podczas nabożeństwa ekumenicznego (Wrocław, 31.05.1997 - *nagranie*): „Czy możemy być w pełni pojednani z Chrystusem, jeśli nie jesteśmy w pełni pojednani między sobą? Czy możemy wspólnie i skutecznie świadczyć o Chrystusie, nie będąc pojednani ze sobą? Czy możemy pojednać się ze sobą, nie przebacząc sobie nawzajem? Warunkiem pojednania jest przebaczenie, które nie jest możliwe bez wewnętrznej przemiany i nawrócenia, będących dziełem łaski”.

WSZYSZYCY: Po chwili ciszy śpiewają pieśń, *np. Misericordias Domini.*

LEKTOR: Z Encykliki *Dives in misericordia* (14): „Chrystus tak bardzo nalega na konieczność przebaczenia drugiemu, że Piotrowi pytającemu, do ilu razy winien jest przebaczyć bliźniemu, wskazuje symboliczną cyfrę:

„siedemdziesiąt siedem razy” (Mt 18,22), chcąc przez to powiedzieć, że powinien umieć przebaczać każdemu za każdym razem. Oczywiście, że to tak szczerze wymagane przebaczenie nie niweczy obiektywnych wymagań sprawiedliwości. Właściwie rozumiana sprawiedliwość stanowi poniekąd cel przebaczenia. W żadnym miejscu orędzia ewangelicznego ani przebaczenie, ani też miłosierdzie jako jego źródło, nie oznacza pobłażliwości wobec zła, wobec zgorzenia, wobec krzywdy czy zniewagi wyrządzonej. W każdym wypadku naprawienie tego zła, naprawienie zgorzenia, wyrównanie krzywdy, zadośćuczynienie za zniewagę, jest warunkiem przebaczenia”.

WSZYSZY: Pozostają w ciszy

LEKTOR: Z homilii podczas Mszy św. i kanonizacji bł. s. Faustyny (Watykan, 20.04.2000): Nie jest łatwo miłować miłością głęboką, która polega na autentycznym składaniu daru z siebie. Tej miłości można nauczyć się jedynie wnikać w tajemnicę miłości Boga. Wpatrując się w Niego, jednocząc się z Jego ojcowskim Sercem, stajemy się zdolni patrzeć na braci nowymi oczyma, w postawie bezinteresowności i solidarności, hojności i przebaczenia. Tym wszystkim jest właśnie miłosierdzie!

WSZYSZY: Po chwili ciszy śpiewają pieśń, *np. O Piękności niestworzona.*

LEKTOR: Z Encykliki *Dives in misericordia* (14): „To w imię tej właśnie tajemnicy Chrystus uczy nas stałe przebaczenia. Ile razy powtarzamy słowa tej modlitwy, której On sam nas nauczył, prosimy „odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom”, tym, którzy przeciw, nam zawinili (Mt 6,12). Trudno wręcz wypowiedzieć, jak głębokie jest znaczenie postawy, którą te słowa wyrażają sobą i kształtują. Ile one mówią każdemu człowiekowi o drugim człowieku, a zarazem i o nim samym!”.

WSZYSZY: Pozostają w ciszy

LEKTOR: Z rozważania w czasie Apelu Jasnogórskiego (Częstochowa, 19.06.1983 - *nagranie*): „Odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom”. Matko naszych serc! Spraw, aby słowa te kształtowały moc przebaczenia wszędzie tam, gdzie bez przebaczenia nie potrafimy wyrwać się z pęt nienawiści [...]. Trzeba nam zatrzymać się na progu słów Modlitwy Pańskiej, trzeba nam stawać zawsze na granicy możliwości pojednania. Poza tym przebaczenie świadczy o wielkości ducha ludzkiego, świadczy o tym, że jest on przenikliwy dla działania Ducha Świętego. Iluż ludzi na polskiej ziemi dało tego świadectwo w ostatnich czasach. Dziękujemy Ci za to, o Pani Jasnogórka. Przebaczenie jest mocne mocą miłości. Przebaczenie nie jest słabością. Przebaczać — nie oznacza rezygnować z prawdy i sprawiedliwości. Oznacza: zmierzać do prawdy i sprawiedliwości drogą Ewangelii. O Matko, uproś nam w tym świętym Roku gotowość pojednania. Naucz nas zmierzać wytrwale do prawdy i sprawiedliwości, tak jak nas uczy Twój Syn”.

WSZYSKY: Po chwili ciszy śpiewają pieśń, np. *Jezu, ufam Tobie.*

JAN PAWEŁ II - OŘEDOWNIK U BOGA

PROWADZĄCY: Przez wstawieństwo św. Jana Pawła II wołajmy do Boga o łaskę nawrócenia, o dar przebaczenia w naszych rodzinach, narodzie i w świecie.

Litania do św. Jana Pawła II lub Koronka do Bożego Miłosierdzia.

PROWADZĄCY: Tym, który przenika i zarazem wypełnia „głębię serc” ludzkich, prowadząc je do nawrócenia i przebaczenia, jest Duch Święty. Prośmy Go, aby odnawiał nasze serca, aby odnawiał oblicze ziemi.

WSZYSKY: Śpiewają *Niech zstąpi Duch Twój i odnowi oblicze tej ziemi.* Śpiew powtarza się po każdej prośbie.

LEKTORZY:

- Duchu Święty, „Światłości sumień”, przyjdź! Spraw, abyśmy wpatrzeni w krzyż Chrystusa, dążyli do pojednania z Bogiem i z ludźmi.
- Duchu Święty, „Światłości sumień”, przyjdź! Spraw, abyśmy chcieli i potrafili „znosić siebie nawzajem w miłości”.
- Duchu Święty, „Światłości sumień”, przyjdź! Spraw, abyśmy nieustannie rozważali słowa Modlitwy Pańskiej: „odpuść nam nasze winy, jak i my odpuszczamy naszym winowajcom”, i nimi żyli.
- Duchu Święty, „Światłości sumień”, przyjdź! Spraw, aby w ofiarowanym nam Roku Miłosierdzia, narody skłócone, pogrążone w bratobójczej wojnie, weszły na drogę pokoju i wzajemnego przebaczenia.

WSZYSKY: Odmawiają „Ojcie nasz” i śpiewają pieśń, np. *Prowadź nas Duchu Prawdy drogami miłosierdzia.*

Boże, Ojcie miłosierny, który objawiłeś swoją miłość w Twoim Synu Jezusie Chrystusie, i wylałeś ją na nas w Duchu Świętym, Poczycielu, Tobie zawieramy dziś losy świata i każdego człowieka. Zawieramy Ci szczególnie ludzi młodych ze wszystkich narodów, ludów i języków. Prowadź ich bezpiecznie po zawiłych ścieżkach współczesnego świata i daj im łaskę owocnego przeżycia Światowych Dni Młodziży w Krakowie. Ojcie niebieski, uczyn nas świadkami Twego miłosierdzia. Naucz nieść wiarę wąpiącym, nadzieję zrezygnowanym, miłość oziębłym, przebaczenie winnym i radość smutnym. Niech iskra miłosiernej miłości, którą w nas zapaliłeś, stanie się ogniem przemieniającym ludzkie serca i odnawiającym oblicze ziemi. Maryjo, Matko Miłosierdzia, módl się za nami. Święty Janie Pawle II, módl się za nami. Święta Siostró Faustyno, módl się za nami.

Następuje błogosławieństwo (jeśli jest kapłan) lub znak krzyża i śpiew: np. *Hymn Światowych Dni Młodziży.*